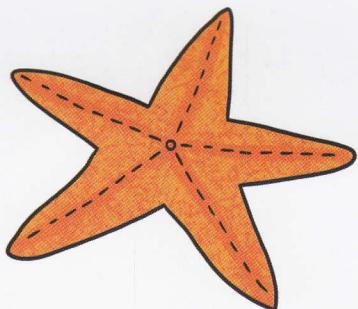

MAREA

Emmanuelle Kecir-Lepetit

Ilustrații de Lucile Ahrweiller

Traducere de Ionela Voicu

NICULESCU **kids**

Terra este acoperită în proporție de 70% cu apă. De aceea este numită și „planeta albastră”. Apa mării nu este precum cea a lacurilor și a râurilor: ea este sărată și mult mai agitată. Este amuzant să te lași stropit de valuri!

O parte din apa mării, încălzită de soare, se ridică în atmosferă sub formă de vaporii de apă. Acolo sus, în contact cu aerul rece, vaporii formează nori. Împinsă de vânt, ei se deplasează și cad uneori sub formă de ploaie sau de zăpadă, care va alimenta cursurile de apă ce se varsă în mări.

Acest ciclu se repetă la nesfârșit, iar marea se umple mereu.

Sarea de mare se extrage din saline maritime, bazine din care soarele evaporă apa mării. Sarea se depune la fund, de unde este strânsă cu o greblă mare și nu mai rămâne decât să fie pusă

în vase pentru a putea fi consumată! Unele mări sunt mai sărate decât altele, de exemplu Marea Moartă este atât de sărată încât niciun pește nu poate trăi în ea, de aceea i s-a dat acest nume.

De ce uneori
marea devine
gri?

Apa mării este transparentă. Cerul este cel care îi dă culoarea, căci el se reflectă în ea. Marea este albastră când cerul este albastru și gri când acesta este gri. Când adâncimea este mică, culoarea fundului mării

o influențează, de asemenea, pe cea a apei: dacă el este acoperit cu alge verzi, atunci apa va fi verde. În mările tropicale, unde nisipul este alb și sunt mai puține alge, marea pare mai degrabă turcoaz.

Pe fundul mărilor, solul nu este în întregime neted. La malul apei, poți ajunge cu picioarele la fund. Însă puțin câte puțin solul coboară și adâncimea mării crește. Trebuie să știi să înoți pentru a te aventura acolo unde nu ajungi cu picioarele la fund.

Oh! Am rău de mare!

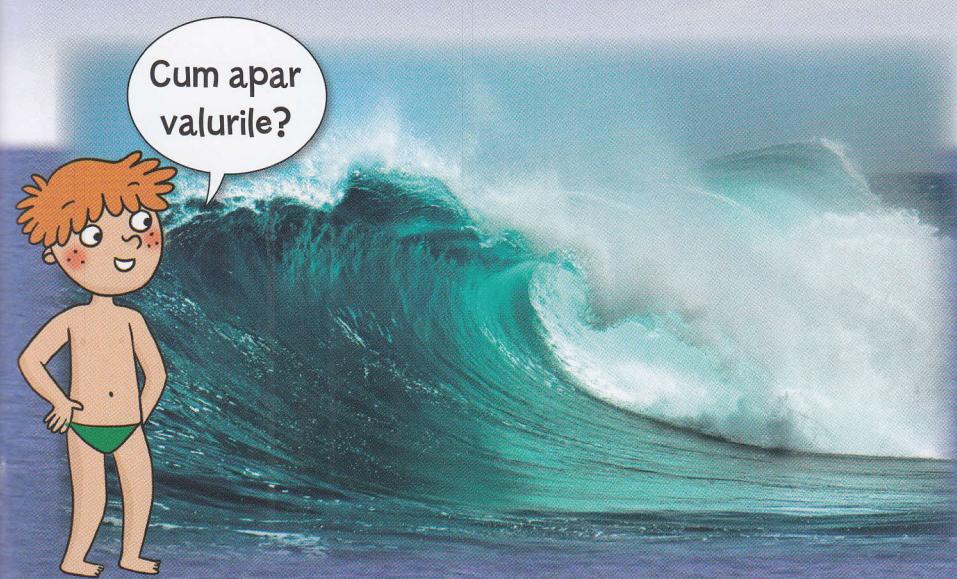

Acest vas pe apă nu avansează, ci se mișcă în voia apei care urcă și coboară: aceasta este hula.

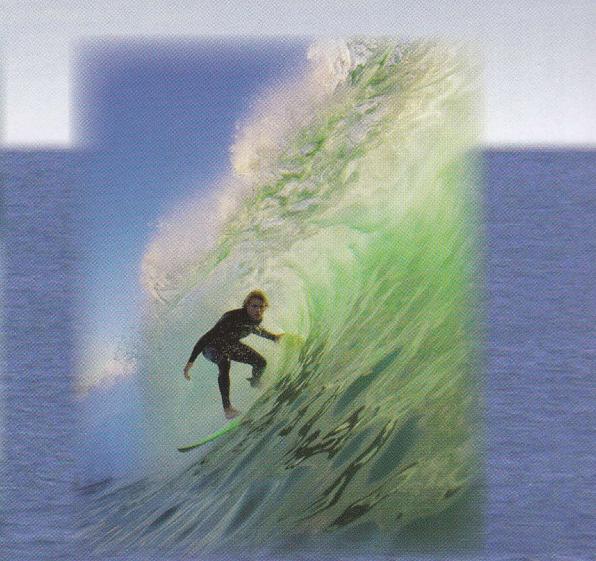
În mare, există curenți. Aceștia sunt ca niște fluvii care curg pe sub apă. Unii sunt reci, alții sunt calzi. Unele animale îi folosesc pentru a parcurge oceanele, lăsându-se duse de ei.

În Seychelles, curenții iau cu ei nuci de cocos. Când ele ating malul, încolțesc și un nou cocotier crește pe plajă.

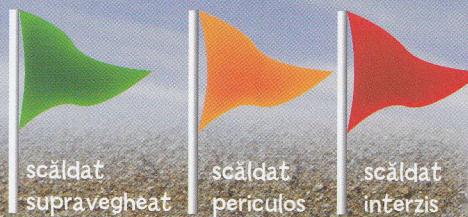
Vântul este cel care, suflând, face suprafața mării să se onduleze. O simplă briză creează mici ridicături pe apă. Însă când vântul se intențește, valurile cresc și devin din ce în ce mai înalte.

Pe coamele lor se formează spumă.

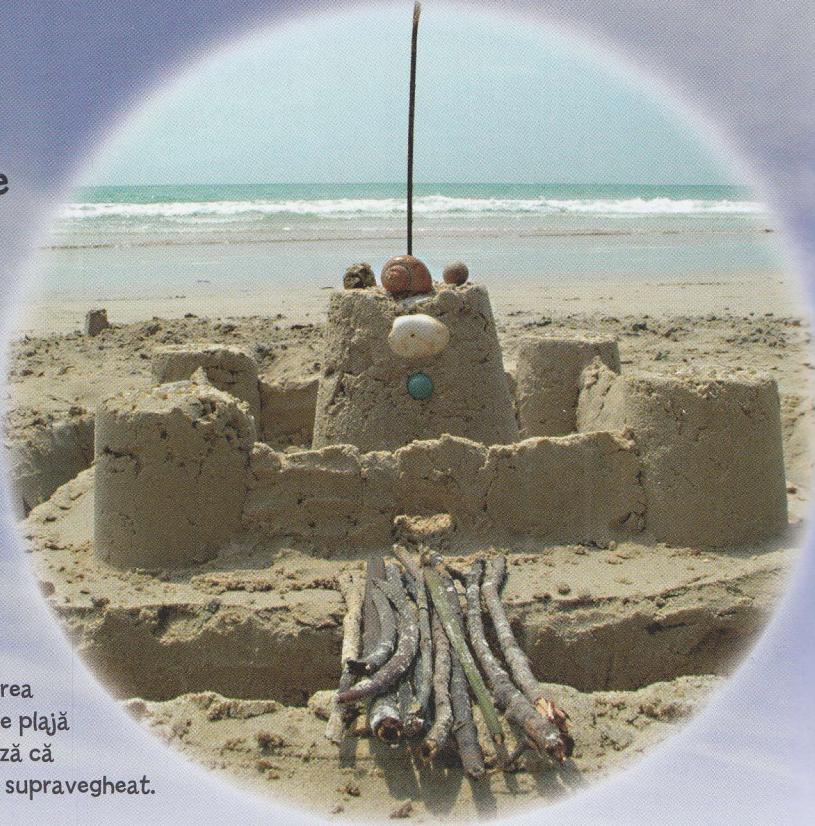

În regiunile vântoase, valurile înalte sunt preferatele practicanților de surfing care alunecă în sulurile de apă.

Majoritatea plajelor sunt făcute din nisip. Uscat, acesta curge printre degete precum apa. Umed, el poate fi sculptat și poate fi folosit la construirea unor castele magnifice.

Dacă vrem să ne scăldăm, trebuie să ne uităm la culoarea steagului de pe plajă care semnalează că scăldatul este supravegheat.

**Cum se formează
nisipul?**

Nisipul este format din bucăți mici de rocă și cochilii pe care valurile le-au frecat unele de altele. De-a lungul timpului, acestea s-au fărâmițat în grăunți mici.

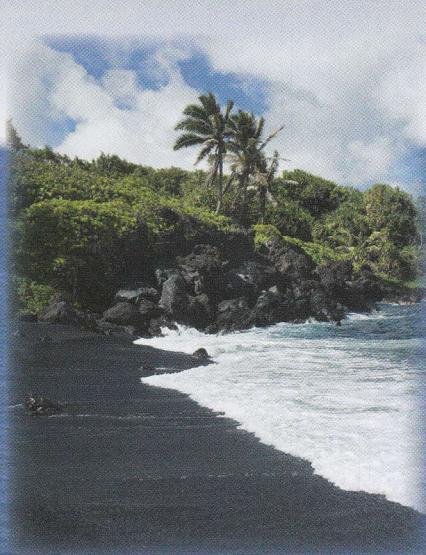
Alte plaje sunt formate din pietre mari și pietriș, provenite adesea din căderea unor bucăți din faleză care au fost apoi rotunjite și şlefuite de nisip și de valuri.

**De ce nisipul
nu are mereu aceeași
culoare?**

Acest lucru depinde de rocile din care s-a format! Adesea, nisipul este galben, mai mult sau mai puțin închis, în funcție de culoarea rocilor care îl compun. Pe unele plaje, nisipul este alb, pentru

că este format din calcar (o rocă asemănătoare cu creta), care provine din scheletele animalelor marine (coralii). Pe insulele vulcanice, nisipul este negru deoarece este alcătuit din praf de lavă.

Ce este
o dună?

Mareele și vântul împing nisipul spre pământ. Pe măsură ce se acumulează, nisipul formează o colină: duna.

Pe dune cresc plante deosebite, care țin nisipul pe loc când bate vântul. Fără acestea, nisipul ar invada totul! Așa că trebuie să nu le smulgem în joacă și să mergem pe cărări când traversăm dunele.

De ce unele plaje sunt mărginite de faleze?

În continuu, malul este lovit de valuri. În acest mod se formează falezele, acești pereti înalți de piatră la poalele cărora se găsesc deseori plaje cu pietriș. Mai sus poți vedea faleza Étretat, din Franța.

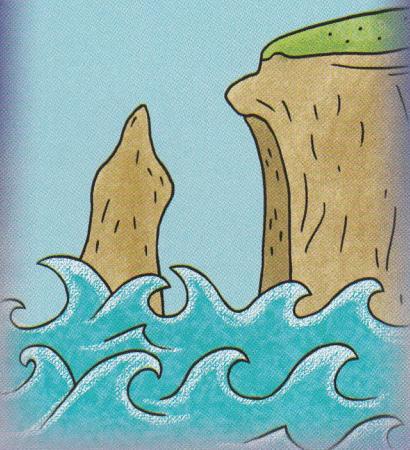
Numeroase păsări marine își fac cuibul de-a lungul falezei. Ele coboară în picaj în apă pentru a prinde pești, apoi se înalță în viteză!

De ce este
o gaură
în faleză?

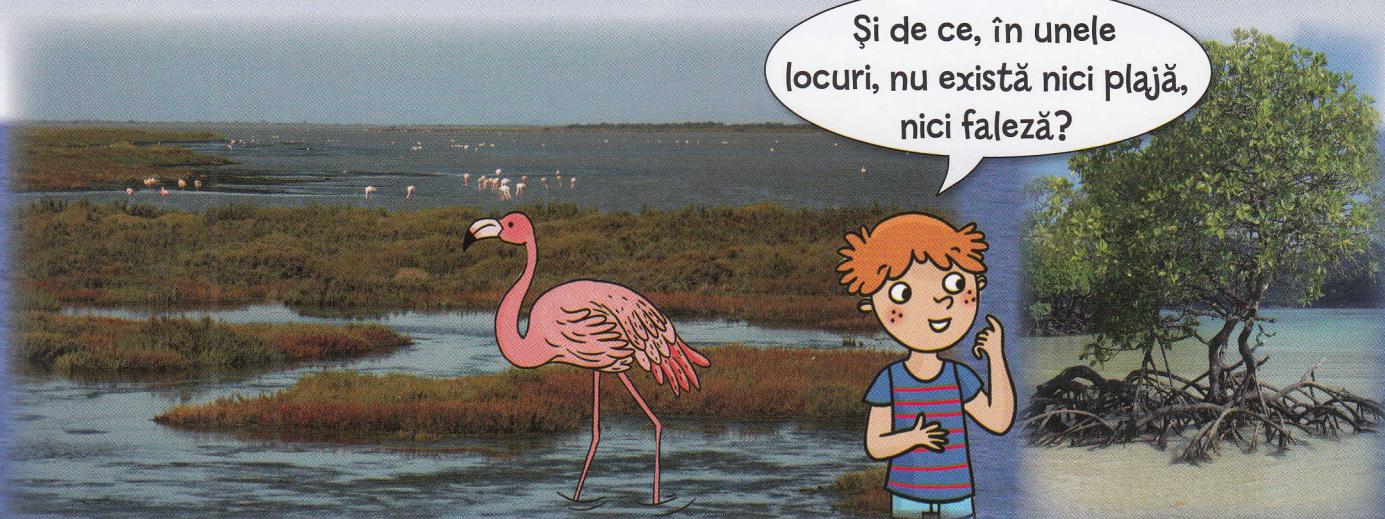
Lovind fără încetare faleza,
valurile erodează stâncă
puțin câte puțin. Astfel
se formează o arcadă.

Cu timpul, acoperișul arcadei
sfârșește prin a se prăbuși.
Un pilon se desprinde
de restul falezei.

Datorită activității valurilor,
numită eroziune,
aspectul malului se schimbă
tot timpul.

Şi de ce, în unele
locuri, nu există nici plajă,
nici faleză?

Zonele noroioase și mlaștinile iau naștere acolo unde apa dulce a fluviului întâlnește apa sărată a mării. Numim acest loc deltă. Fluxul depune aici nisip; fluviul aduce noroi și pietriș. Iar păsările marine scot la iveală o mulțime de animăluțe bune de mâncat!

În unele mlaștini cresc mangrovele, acești copaci ciudăți ale căror rădăcini vizibile cresc în apă.